

Cōtra proprietarios regule augus. 22

Leuē de magister et pater carissime, familiaria colloqua quæ tecum in ianua et bas-
dua et quibus alibi me habuisse recolo. Emissi-
nes tui salutares quos audiui de te omne
bonum, precipueque humilitatem que virum
omnium fundamentum presumere agunt. Ideo
cum dilecto fratre et socio meo cancellario
parisiensi, ad permisso te caritati exhorta-
ri persuasus sum. Tuus per omnia per, car-
dinalis Cameracem. Post scripturam et
datam litteram istam fuerit die veneris viti-
mo pterita, vnitate sacro cōcilio domini castella-
ni, qui similitudine ad alios fecerit et publicaret
subtractiones a pe. de luna. Digneris ad pa-
cem regni, imo de regno laborare, et bene
vale. Scriptum, xxi. Junii. Constanti.

Vale in domino, qui tua in bono via dirigat/
custodiat, et confirmet Amen.

Tuus ad te denot Jobannes Cancella-
rins parisiensis.
Finis epistola magistri Jobannis de ger-
son, ad sanctum vincentium ordinis predica-
torum missa, in qua hortat ut concilium con-
stantie sua personali presentia accedere
digneat, sectamque se flagellantium ut ad tem-
pus deserat, modestissime persuadet.

Incipit tractatus

cōtra proprietarios regule Augustini q̄ asscri-
bit cancellario pisien. Quis suū non esse ve-
risimili? sit, quia neq; in stilo neq; in doctri-
na scriptis suis pr̄sens concordat.

Alus dominus tue Augustinus
pater, amicorum salutem, obsequium
debitum, sinceraque dilectione
aduersus proprietarios regule
tue professores, et proprietatis de-
fensores amicicia m̄ctos suader fratrem
amor tricuspidē ferrum iacere, nō ut ledat sed
suadeat tutiorē viā veritatis. Impugna-
bit ḡ proprietas primo loco p̄ ipsam regulam Au-
gustini solito votop̄missam. Secundo per
auctoritatē scripture sacre et canonum. Tertio dis-
solvendo p̄ virib; illoꝝ rōes q̄m⁹, veprib; p̄
proprietatis excussis radicib;. vos amici q̄z oc-
casione hec tracto iuxta vocationē vestrā
regulā, sicut in vnu estis congregati vnu
mes h̄biles in domo dei, et sit vobis cor vnu
et anima una, et oia communia, nec sint scis-
mata inter vos, q̄ ppter meū et tuū oriuntur.
Caritas enim dicit regula vna nō q̄rit q̄ sua
sunt, sed oia p̄ prijs anteponit, nō p̄ p̄ria co-

munib; Ecce q̄to amplius rem cōmunem
q̄ p̄priā curaueritis, ut vos amplius p̄fice
renoscatis. Ut in omnibus quibus utrū trāsi-
toria necessitas supemeineat et permaneat ca-
ritas. Omnis innocētes dicit pater Augusti-
nus nō estis, si tacēdo, fr̄em perire sinitis,
fraternū enī vulnus crudeliter dissimulat, nec
sine anime piculo misericorditer iudicat.

Propriū siquidē b̄re p̄hibet Aug⁹, alii
nisi suis in regule ero, dio, quo magis cari-
tate et pacē ostenderet finē esse religiōis in-
ter fratres, cū dicit, In vnu estis congregati
et vnuanimis habetis in domo, et sit vobis
cor vnu et anima una in domino. Sequit. Ecce
nō dicatis aliqd p̄p̄riū. Graui autē peccatum
est facere q̄ dicere. Cū exterius opus malitiae
superaddat interiori, vñ furari, occideret
et mechari grauius q̄ dicere aut p̄ponere in
mente, ergo si p̄hibet expresse verbū p̄prie-
tatis a fortiori et factū. Nā dictuz neq; iam
nō habet aut bonitate, nisi sit signū rei cui
iūs est dictū, ergo si p̄hibet dicere quicq; p̄
p̄riū, magis p̄hibet habere illud. Secū
do mox sequit in textu regule quā vñiūtis
Et sint vobis omnia oia. Omne autē fū lo-
gicos est vñ signū qđ distribuit p̄ vñiūtis
rebo generaliter, que sub possessione cadunt
cuīscunq; nature sint, sive sint iocalia, sive
pecunia, vel alia. Ergo falsificat vñis
ista regula in votivestri periculū, per quod
cunq; p̄cūlare p̄p̄riū, qđ p̄p̄riū et cōe oppo-
nunt. Tertio p̄sequenter in textu regu-
le subiungit. Et distribuat vñiūtis yestrū
a p̄posito vñō, vñct⁹ et tegumentū, nō eq̄liter
obi, qđ nō eq̄liter valetis oēs, sed sic cuiq; op⁹
fuerit. Nō dicit viginti libras aut scuta, sed
tegumentū paratū, qđ lōge paucioris est oc-
cupamēti, qđ p̄cūlū ei⁹. Nec p̄formi⁹ vite a
ploꝝ, a q̄ regularis vita origine cepit. Nam
sequit in regule textu. Sic enim legit in acti-
bus aploꝝ, q̄ erat illis oia oia, et distribue-
bat vñiūtis put cuiq; opus erat. Nō autē
distribuebat aplis et eoz, seq̄cib; pecunia,
sed vñct⁹ et vestitus, qđ p̄positū p̄firmat. Nam
pecuniale vestiarū eq̄litatē quaz intendit
Aug⁹, corrūpit. Pater si contingat senē fr̄em
et debilē cui op⁹ est amplius vestimenti, qđ sa-
no, pdigū fore sui vestiarū, et libalit supra
modū in cōversationib; exponere, qđ in tes-
gumento querendū est, talis senex infirm⁹
male vestiē, et iuuenis fortis nō pdig⁹, me-
lius ipso induet, et iuuenis fortis nō pdig⁹, me-

Quarto arguit p̄ thopicā regulam. Si

Contra proprietarios

quod minus videtur esse/ inest/ et illud quod magis proprium ergo habere tolerabilius est in nouis ordinis/ quam senioribus/ propter imperfectionem eorum/ sed illis prohibetur regula/ quia non retinere de seculo dicens. Qui aliquid habent in seculo/ quando ingressi sunt monasteriorum libenter illud velint esse commune; qui non habent/ non querent in monasterio. Ergo si quod de seculo afferit in monasterio esse commune oportet/ a fortiori illud quod de monasterio est/ similiter et de redditibus communibus. De multis in coemereponere habet/ et proprium vitare nouiter ingressi. A fortiori etiam seniores illis/ quorum debet esse status et vita perfectio; et in signum huius eis reverentia exhibebat a minoribus ordinis. Retinere ergo non licet proprium his qui habuerunt in seclome quam non habentibus in seculo/ in monasterio querere permittit Augustinus. Ergo omnibus inter proprium non habere: quia omnes qui ingressi sunt aut habuerunt aut non. Si primum relinquendum est: si secundum non est querendum: ergo nullo modo retinendu: quatinus bacarte et modestia diuites humilientur et pauperes non inflentur. Quinto edocet Augustinus/ quantum sibi cordi fuerit commune caritatis inter fratres/ et ab omnibus proprium/ dissensionis et brige fomes: quia de hoc primo loco tractare incipit in regula/ usque ad locum de oratione. Non ne scius/ quomodo proprietas scismata facit/ una nimilitati aduersatur et paci/ qui opus est orantibus teste Hugone in expositione regule. Non prodest inquit una domini/ si separat diuersa voluntas. Quoniam longe maior unitas animi quam loci/ habitus et coniunctus cordis/ quam corporis. Caritas autem est quam habita refacit vnanimes in domo: et pacem veraz tribuit. Oratione quoque exaudibilem facit: nec que sua sunt querit/ sed que Iesu Christi. Hinc etiam fratres monerent ibidem. ne sapientes sint in oculis suis: opinionis proprii defensores/ aut a cordie turbatores. Si ergo etiam propria cista aut bursa non conuenit communis caritatis/ quia illa communia propriis anteponit. Sexto rabi de oratione/ ieiunio et lectura prandij mentionem fecit Augustinus in regula: consequenter de cibo infirmorum specialiori loquens quam saniorum inquit. Etsi eis qui ex moribus delicioribus venerint ad monasterium/ aliquid vestimentorum aut alimentorum datur quod non

fortioribus tecum. Frustra nempe dari diceret: nisi hos nihil habere unde hec comparantur intenderet. Septimo idem facit/ sed implicite: cum prohibetur non figi oculos invisa muliere. Nec dicatis inquit vos animos habere pudicos/ si oculos habetis impudicos. Ergo cum pari voto promittitur paupertas sicut castitas: abiencia est a manu omnis proprietaria possessio. sicut ab oculo omnis feminine delectatio carnalis: quia oculus et manus in istis se habent consenserunt/ et reverti ad vomitum. Hic in visibilibus carnis/ illic in opibus seculi/ coram iusto iudice. Et sequitur in regula. Hoc inquit quod dixi de oculo non figurando/ etiam in ceteris prohibendis obseruetur: cum dilectione hominum/ et odio vitiorum. Coniunctus autem si recusauerit ferre vindictas: priuatur a consortio fratrum. Confirmat: quia plus estrem illicitam tangere/ quam vide retantur: et adhuc amplius possidere/ et ad natum habere voluntatis: quam tangere aut velle. Ergo si in voto castitatis prohibetur opulus figi in feminis: et non in voto paupertatis prohibetur etiam propria possessio: Non enim minus scandalisat apostolus seu tergiuersatio secundi quam primi in conspectu hominum. Octauo non aliter sapit venerabilis Hugo in expositione. Et non dicatis aliquid proprium. Non dicit inquit quisque mecum aut tuus/ sed nostrum: ut dicatur capa nostra/ vestis nostra/ gratium nostrum: sicut dominus ecclesia et clausum: omnia in communione habenda sunt. Carnales sunt fratres/ qui communia diuidunt/ spirituales qui diuisum in communione reponunt. Ergo si volum hereditate possidere dominum nihil habeamus/ ait/ preter ipsum. Quoniam si aurum. argenteum. vel quid aliud cum christo queritur/ dicit Hieronymus. cum istis et similibus propriis/ par fieri dignatur. Aplici imitemur sicut ad Thimo. vi. Hunc alimento et quibus tegamur tecum. Quippe tribus Leui non habuit prematura. Nono in expositione regule. Et distribuat unicus putop fucrit. Dominus ordinavit eccliam ut plerique spiritualibus: ceteri autem temporalibus vacaret. Prepositorum officia sunt subditis corporalia ministrare. Subditorum vero spiritualibus insistere/ orationibus vice/ contemplatione/ et lectioni. Ergo confundit religio: cum quod prius efficitur necessitatibus/ et ceteris in genere vestiarum tollit. Decimo quod vestiarum equum

ter distributū straria regule dicēti; q̄ non equaliter est omnib⁹ tribuendū; q̄r nō equa lit valēt oēs. Plurib⁹ enī indiget eger qm san⁹; r̄ sener q̄s iuuenis. Ita enī suāda na ture necessitas vt nō intereat corpus s̄ ser uia; r̄ nō supbiait. Undecimo p̄ cūdem venerabile **Hugonē** in expositione huius passus. Et qui aliquid hēbant in seculo li benter illud velint esse cōmune. Duo inq̄ sunt q̄ relinqui oportet p̄p̄ deū facultas. s. possidendi r̄ volūtas habēd⁹ iuxta dñi se tentā **Lu. viij.** H̄si q̄s renūciauerit omib⁹ q̄ possidet lñ p̄t me⁹ eē discipul⁹. H̄o. n. suf ficit exteriorē relinq̄re subaz; n̄lī interiorē rescindam⁹ occupatētā; alias eēt renūcias tio vocalis tñ; r̄ hypocrisis; dissimulatio facta corā hoib⁹ nō corā dō; q̄ nouit absco dita cordis. Duodecimo **Hugo** expo nedō hūc passum/ vnamimē viuire. Sic inq̄. Paupras r̄ būlitas generāt caritatē inter fr̄s. Caritas vero nutrit r̄ soueterna nūmitatē r̄ cordē r̄ pacē. Ergo per locū ab oppositis, possessio r̄ supbia discordiam r̄ iūrgiū. vt cū vn⁹ est altero ditior. Sequenter supbior r̄ infestior. Despectatores ei snnt r̄ iniuriatores diuites vt dicit **Aristo. iij. eth.** r̄ sedignificantes sup alios/ q̄ deperit festim fraternitatis vnitatis; r̄ p̄ sequēs caritas deuotio r̄ religio. Redecimo in ter occasiones alias p̄p̄ietatē inducētes/ potissimū arbitror̄ fuisse hūanū timorem deficiēdi in necessariis/ tpe egritudinis et senectutis/ qm̄ tūc opus est multo plurib⁹ q̄s cū valem⁹. Nunq̄d aut̄ rāta forsan, pui sio foret in regula circa infirmos r̄ debiles nisi hāc sollicitudinē a cordib⁹ fratru inten deret **Augusti**, euellere, vno sanos/ ne mo leste ferāt lauitius egros pasci/ ostendit feliciores esse dices. Delius minus egere q̄s plus habere. Decimoquarto p̄priū reli giosor̄ regulariū impugna p̄ illud Augu stini in regula. Quicūq̄ int̄ malū, p̄gres sus fuerit/ vt occulte ab aliq̄ l̄ras aut mu nus accipiat/ si hoc vltro offert, parcat illi r̄ ore p̄ eo. Si aut̄ dephendit aut̄ quincit graui⁹ emēdet. Abi **Hugo**, aliqd occulta re inq̄/ est ordinē infringere/ r̄ sanctū p̄po sitū paup̄iat̄is. Qui absco dīt/ inq̄ morta liter peccati velut alter **Hiezi** fact⁹ sacrileg⁹. Nob̄ ait/ ouenit bñ viuere/ r̄ bonū exem plū dare/ r̄ malā tollere suspicionē. Nō est malū q̄ mun⁹/ cū vt sic et amore pcedit, ne q̄ cultell⁹/ aut hmōi/ ergo q̄ p̄priū. Cō/

sequētia p̄baſ. q̄r ei q̄ nō fecisset votū pau pertatis/ vtpura seculari nō eēt peccatiū ac cipe r̄ seruare/ sicut regulari. H̄si ergo pe riculosum eēt p̄priū saluti/ non vocaret illū **Augu.** grāde malū/ grauiterq; punienduz etiāsi ex dono vel munere, pcedat de p̄priū bonis seculi, q̄to magis ergo si ex impia voluntate seruetur de bonis cōmunitibus

Decimoq̄nto impugnat̄ p̄p̄ietas p̄ re gulam beatū **Augustini**/ vbi dicit. Veste s̄ sub vno custode habeatis/ vel pluri bus/ ne a tinea ledan̄. Custodiri iubet ve stes dicit **Hugo ibidē** ppter duo. Primo ne p̄ incuriam a tinea ledan̄. Secundo ne frater, quispiā illā quā habet veste p̄p̄iam credat s̄i in p̄p̄io loco seruare, puta in ca mera, vel in cista ei⁹. Ad exterminandā enī omnē p̄p̄ietatē sequenter dicit **Augusti**, in regula. Nō ad vos p̄tineat qđ vobis in dumentū p̄ tempoz r̄gruentia proseratur vtrū illud qđ deposituerat/ an aliud recipiat dum tamē vnicuiq; put opus est non negetur. Neq; r̄ querat deterius se accepisse/ q̄s posuerat, sed magis p̄bate inq̄ q̄stū vo bis desit in sancto interiori habitu cordis qui pro habitu corporis litigatis. Decimo sexto r̄firma p̄ exterminatō p̄p̄ietatis ex positione **Hugonis** in regule passu. Discamus inq̄ fratres supflua resecare/ vt dum quod opus est non negatur/ vltra q̄s opus sita nemine requirat. Supflua qđem est sc̄da tunica, p̄fectioni religionis euāgelice cōtraria **Dath. x. r̄ Lu. ix.** Neq; duas tunicas habeatis. Et intellige p̄ tunicam vñā qđtū sufficit de vestitu, p̄ regimento necessario vni⁹. Supflū est etiā hmōi an helare ad qđ nō p̄t p̄uenire cū salute. Hā in voto paup̄iat̄is sibi velle abstulit r̄ posse Ad semel vero abiuratum velle an helare n̄ minus ridiculosum est/ q̄s si quis de mona cho studeret non esse monachus aut̄ de ste rili, plificus. Decimo septimo hoc idem vñū p̄p̄ieratis ademittat **Aug.** in regula dices. Et sicut pascimini ex vno cellario/ sic induamini ex vno vestiario. Unū r̄ multa opponunt. iij. metaph. Cum ergo iubat vñū r̄ cōem vestiarū, sequit̄ p̄ locū ab op̄ positis q̄ phibet p̄priūz r̄ singulare multū. Videte q̄ si votū fuitis regule, cū toties iu fringitis r̄ tā exp̄sse nō sel' s̄ q̄tudie. Judic atē si ex vno vestiario induimini/ eo mō q̄ pascimini ex vno cellario/ r̄ si que fuitis in vris eameris vel cistis/ sub cōi sint custodia

Contra proprietarios

sicut vīnū in penū/aut bladū in horreo.
Dō si diceritis pfecto diē negatis et cpiētiā oppositā, et p̄adictoria siml' vera ēce-
ditis. **C**ōtra quos nī ampli' disputandū
dicit **Aristote**. nī tales aut in ignē p̄iūcere
aut exēcere. Quia idē est p̄iūcere et nō p̄iū-
cere illis. exēcere et nō exēcere. Negare ḡ
nō potestis qn pmissam pauprati fidē vio-
letis/et ad vomitū reuertimini possessionis
derelice. **D**ecimo octauo **Aug**. ne cddū
tentus est cōe esse vestiariū/aut dona seu
mūera parentū et amicorū/ sed etiā vult esse
cōmūnia oga singulorū qd est mal' dicens
Nullus aliquid sibi opētū/ sed om̄ia oga
vīa in vñū fiant. maiori alacritate et studio
q̄ si vobisip̄is faceretis. **C**aritas enī post
ponit p̄pria cōib. īmo p̄pria nescit. **E**t qn/
to ampli' rem cōem q̄ p̄pria curaueritis. tā
to ampli' vos noueritis in religione pfice
re. qm̄ cōia curare caritatis est meritorie.
sua aut̄ p̄pria nature reciprocē.

V **D**ecimo nono pbatur hoc idē p̄ illud quod sequi-
tur in regula. **C**onsequēs est enī vt q̄ filiis
suis in monasterio cōstitutis aliquā cōtu-
lerint vestē. siue quodlibet aliud inter ne-
cessaria depurandū/ illud nō accipiāt occē-
te. sed sit in p̄tāte prepositi/ vt in rem cōem
redactū/ cui necessariū fuerit/ p̄beat. **D**ai-
sior aut̄ rō cōitatis videt esse de bonis eccie
cōmūniō q̄ de ipsorum parentum dona-
riis. que ex proprio p̄cesserunt eorū. **E**rgo
si p̄prium pbibet in secundis. sequitur etiā
q̄ in primis. **V**icesimo ostendit hoc
ipsum per **Hugonem** exponentem hunc
passum. In cōmuni omnī vita inquit cu-
iusmodi est religionis cōuersatio. nī bil lic̄
recipi. nī bil occulte retineri. **A**lias iam nō
esset cor vñū et anima vna/ si non essent om-
nia cōia. vbi aut̄ om̄ia cōia nulla sunt pro/
pria. **D**ic mibi queso. nōne regulā **Augu-**
stini voulisti nōne vitā regularem scdm eā
tenere promisisti? nōne omnia predicta
dicit esse cōmūnia? **E**rgo necessario aut il/
lam pmissam non tenes. votifragus. aut ni/
bil peneste p̄prium habes. alias regularis
non es sed magis irregularis. **L**ū enim ni/
bil retineſ/dicit **Hugo**/ p̄prium. auari-
tia restringitur. inuidia religatur. et omne
fomentum discordie superfluum resecatur
caritas vñanimis connutritur. et pauper-
tas deuota custoditur. **E**t dū non licet ter-
rena retinere/cogitū amplius celestia co/
gitare. tractare. diligere; tanto minus enī

superma diligit quis/q̄to magis in infimis
delectatur. **V**icesimoprimo/proprie-
tas repellit **Hugonis** auctoritatē. **S**ūt
inquit qui grauiter turbantur inter fratres
cum non licet donaria retinere parentum.
amantes seruare munuscula suorum/ et in
proprio delectantur. **A**deo enim sepe inar-
descunt vīlibus et paruis istis oblectamen-
tis/ vt eorum occasionibus soleant turbas
reconcordia fratwz. quod persuasionē dia-
bolica fieri dubium non est/ qui in eo ten-
tat in quo magis se proualere cognoscit.
Propterea diligenter omnia terrena calcā-
da sunt/ que caritatem fraternalm turbare
possunt/ vt sit laqueus contritus et nos libe-
rati simus. **V**icesimosecundo superad-
dit **Hugo** supradictis q̄ frater qui munus
acceptum celauerit/ furti iudicio condem-
net. **P**arum dixi īmo certe sacrilegio/ qd
peius est/ q̄si iude similis factus proditori
Prodit enī conuentū totū/ cum rem eius
cōem ecclesie/ desinu caritatis subtrahit in
p̄prium vīsum. **V**eri dixerim p̄dididit seipm
cū retrospicit ad abiectū seculū/ et regulam
violat et votū. **E**rgo si furtū cōmittis fm
Hugonē/ seruando seculare donariū/ nun-
qd erit sacrileg⁹ qui de cōi sacro p̄prium suwz
facit. In cōmuni dederūt fundatores. et ni-
si in cōmuni retinere potes cum salute.
Vicesimotertio lauacrū corporis infirmi
et lotionē vestīi curiosam pbibet **August**.
in regula fieri fm p̄prium arbitriū fratrum
sed magis prepositi/ vt etiam si nolit frater
faciat iubente preposito/ quod illi expedīt
pro salute corporis. **E**c si velit/negāte illo/ n̄
faciat vt nō obediat sue cupiditati. **L**ū er-
go beat⁹ pater **Augusti**. cuz regula/vota/p-
missa/maximus et prim⁹ sit p̄positus post
deum/regularib⁹ filiis suis canonicis/ p̄ci-
piēs in tot locis et passibus omnia habere
cōia. et in p̄prio nibil. sequitur q̄ illi paren-
dū est/ et non p̄pria lascivie. qm̄ **Hugone**
ste non ornāt nītor corporis aut vestīi sed
moy. et spūalis magis querenda est mun-
dicia q̄ corpalis. **S**i ergo p̄pria libido p̄
bis in lotiōe vestī aut corporis rōe obedie
pmisse q̄ p̄pria abieciit voluntatē/ q̄re enīs
n̄ pbibere p̄petras pecunie et iocaliū/repu-
gnās voto paupratis/ caritatis fratne; mul-
to min⁹ rōabile videt i forēsib⁹ et aliēs p̄p-
uz liceſ cui⁹ mōi sūt fortune. bōa. i cista/ aut
i camera fuata/ q̄ i p̄pa corporis sanitare lō-
ge magis nccaria. s̄i in ista scđa p̄pa volūras

prohibet et auferet ut dictum est. ergo similiter in prima. **Vicesimoquarto** largitur p illud in regula augustini de egrotantiū cura laborantiū et debiliū vel seniū que ali cui est fratre in iungenda. ut perat de cellario quod cuius opere esse speraret. **Quādo** quidē ergo necessitate petēde sunt de cōi cellario. ergo si nō sit opus proprium p necessitate infirmitatis multominus tpe sanitatis.

Vicesimoquinto arguit p eundē **Augu.** ibidē. Siue inq̄t qui cellario. siue qui restibus. siue q̄ codicib⁹ scribēdis preponuntur. sine murmure seruant fratrib⁹ suis. Propriū ergo vestiarū tolerare aut ppeti est regulā interimere pmissam q̄ cōmutat magistrū vestiarū p expressum. **L**ois autē tollit. cū quisq; p se curā gerit et p conseqns regula corrūpit et frangit videntib⁹ scientib⁹. et violentib⁹ vobis singulis in graue discrimē salutis aīaz vestraz. Regula ponit vñ cōem. vos autē ppetios oēs. Dicite ergo si regulā pmissam seruat. **Vicesimosexto** cōfirmat hoc ipm p illud qd̄ mox sequitur in regula. Vestimenta inq̄t aug. et calciamēta quādo fuerint indigentib⁹ necessaria dare nō differat sub quorū sunt custodia que poscūt. **Ubi hugo.** Ministrare debet frater deputat⁹ cōi vestiaro sine murmure. Cauēat ergo fratres ne nimis perat impotune. aut superflue. nā quicqd̄ supfluū est mortisq; est illic. Hā ynde paupes erim⁹ si penuria nō habem⁹. Attendat q̄ oblatōes fidelium sunt q̄ vestiūt et comedūt ut formidēt populi pctā portare. Usq; ergo ad pmissionē calciamentoꝝ **Aug.** nō descenderet si q̄ fratrib⁹ ppetū cōcessisset. **Vicesimose** primo cōfirmat per illd̄ **Augu.** in regula. Lites autē nullas habeatis intervos. et. **N**atimū autē fomentū litiū est ppetū q̄ secant intervolutates teste **Seneca.** Felicem inq̄t dicerim humanā vitā si hec duo pnoia possessiua. meūt tuū tollerēt de medio. Et in ep̄la. xiiij. Si vis viuere in pace. aut paup̄sis. aut paup̄silis. Rīta aut̄ est inter cōpetidores. Et **Ethi.** v. Brige et dissensiōes sunt institute. Et **Boetius** in tertio. ynde forenseſ q̄rimonie. nisi q̄ vi vel fraude avolētib⁹ pecunie repetūtur cōpīte. **Tolle** propriū de claustro. et lāpades extixisti inuidie. luxurie. rite. auaricie. ceterorūq; defectū. **Vicesimooc̄tauo** arguit p illud de regula ppetī finē. Ut autē cū

cta ista seruent. dicit aug. et siqd̄ min⁹ p ua tum fuerit nō negligent ptereat. s; emēdā dum corrigendūq; curet ab eo q̄ p̄reest vobis. Ipse enī quāto loco supiore tāto in periculo maiori versat. nisi corrigat v̄sus manifestos et defectū patētes quib⁹ regula corrūpit et lacera in piculū salutis aīarū. quoniā illi est reddere rationē p ouibus. Vouit abbas ritā fm̄ regulā **Aug.** et s̄lī frēs Illa tortēs clamat omnia esse cōiavnu cor et aīam. nihil habere propriū. cōeve stiariū. et tñ contrariū agit quotidie. Et qd̄ deteri⁹ est v̄sq; adeo infecit hoc virus cunctos ut neminē cōscientia remordeat. nemo ex abusib⁹ vetustate doleat. aut peniteat. qd̄ indicū est obstinatiōis et irremissōnis periculū. quoniā qui cōscientiā remordēt non habet. minime penitet. si nō penitet fecisse. nō dolet. si nō dolet nō conterit. qd̄ nō conterit nō cōfiteat nec absoluat v̄sq; in finē vite. Discrimē hoc cōe est. sed tñ p̄rō capitis. et conseqnter membrorū. capitis q̄ regulā pmissam nec seruat nec seruare cogit. iuxta vocatōis officiū cui⁹ est fm̄ **August.** corripe inquietos. cōsolari pusillanimes. infirmos suscipe et patientē ad oēs fore. **Membro**rū autē. quia nō tenuerūt pmissam regulā. Pudet dicere sed veritas v̄get. ne in fermentum phariseoꝝ descendat. verēndū est hodie de quo **Dath.** xxij. scribit **Cleobis** et q̄ de cimatis mentā. anetū. ciminū. et reliqstis que grauiora sunt legis. iudiciū. mīam. et fidē. Si brevis pducit et longa corripiat si innotula cātus. si in lectura vocabulo tū tuba. si rumpit leuiter silentiū. si cerimōnie reuerētiales nō seruant. si restes inde center compit. si ceterisq; minimis defecctus modicus cōmittat. corrigit diligēter. Que at̄ maiora sunt. et in corpore regle pmissa expressa tā frequēter votaꝝ tria concernētia. cuiusmodi sunt supbia. rancor. comesationēs. luxurie. ppetias auaricia p̄cōciose vestes. vasa argētea in camera. ceterē q̄ curiositates. prochdolorū negligit. Tales increpans p̄ps prelatos. vbi supra. eos cecorūq; duces appellat. deglutiētes camelū. et culicē excollātes. **Vicesimose** nono cōcludit p̄ regule calcem. in quo dicit august. Ut autē in hoc libello tanq; in speculo possitis suspicere. ne p̄ obliuionē aliquid negligatis semel in septimanab⁹ legatur. Et vbi vos inueneritis que

Contra proprietarios

scripta sunt facientes. agite grās deo bonū omniū largitorū. **U**bi autē sibi qui cūq; vestrū videt aliqd deesse/dolet de p̄terito caueat de futuro.orans vt ei debitū dimittat. et in tentationē nō inducat amē. Ideo autē legit dicitur venerabilis hugo et legi precipit ab augustinō septimanatim vt memoriter teneat et obseruet diligenter. **E**t quo igit̄ regula bti patris Augustini vobis speculū est o regulares/ tā frēqnter vobis corā facie preposita. quō trabez in oculo nō videtis. q̄ festucā videtis in alie no. Trabes enī vēdīt **L**rix. sup **D**ath. est peccatū cleri/festuca autē seculariū. Ut cuncta seruētur dicit Augusti. q̄ in regula sunt regula legat. et min⁹ obseruatū nō pte reat sed corrigaet. Quo animo ergo tanto tpe dissimulatis p̄terire cōevestiarū ut in diuamini ex uno vestiario sicut vescimi ex uno cellario? Negare nō potestis quin h̄ voto pmiseritis solenni. qđ in regula legi tis quotidie tot in passib; et locis. Ante votū dicit aug. libez erat reddere. sed necessaria rū saluti post votū. Voto nāq̄ cōsilia. vobis facta sunt p̄cepta/ et libera necessaria. Aliqñ ergo dolendū est de p̄terito p̄missio et futurū cauendū vt sitis factores verbi et nō auditores tm̄. **J**acobi. i. Qm̄ siq̄s auditor et nō factor. cōpabitur viro confidētati vultū nativitatis sine in speculo. **C**ōsiderauit enī ser abīht statū oblic⁹ est suip̄us. Sic est audire quotidie in regula legi (si tamē legat) provocati estis et cōgregati ut vnanimes. habitetis in domo. q̄ cor vnu et anima vna. et omnia sint generaliter vniuersalē cōia. et nō dicat aliqd propriū. Ex etiā donariū aut paternū mun⁹ vel littera nō seruet. sed phibeat in cōi. q̄ uestes sub uno cōi custode habeant q̄ in diuamini ex uno vestiario sicut vescimi ex uno cellario q̄ nullus sibi aliqd operatur. sed oia opa in vnu fiant. qz quātoplū cōe p̄ propriū curatur. tāto amplius in religione pficitur. **O**caritas/ que sua sunt nō querit. h̄ post ponit propria cōibus. Audire inq̄s hec h̄ nō facere. audire paꝝ est aut scire regulaz nūl facere seq̄tur. Seruare deniq̄s obedit entiat castitatem nō sufficit. si paupratem et abiectōem paupertatis neglexeris. quoniā apostolo Jacobo testante. Qui in uno offendit. factus est oīm reus. Quinimo. qn̄ to crebrū or̄ sepi⁹ auditis et nō impletis tāto culpabiliores estis. **M**m. ii. **P**etri. iii.

dicit **N**elius erat viā insticie nō cognosce re/ q̄s post agnitiā retrosum cōverti. Legi tis ergo in ruinā vestrā/ nīs vobis p̄peris ad remendatōez. neq; regulares vocari me remini. aut habiū eoz gerere. seu de eorū bonis necessaria vite sumere iuxta intentionē fundatorū. nīs regulā obficiis pro virib; amodo in futurū. de p̄teritis penitētiā agentes. Donet autem dñs vt verbis vtar aug. vt obseruetis hec omnia. p̄ prium abīctētes vrvouistis/ quicūq; regulares estis tanq̄ cōcordiez pacis aduersarium. Vobis qz q̄ p̄reestis p̄ dei misericordia cogitate aio. denia reducere. et obliqua indūrectū. neq; dissimuletis vlt̄ri. Hō est enī grandis differētia virū letū inferas vel ad multas ait **S**imachus papa **I**nnocēt⁹. Error cui nō resistit approbat̄ veritas si nō defendit opprimit. **E**zechielis. xxiij. **S**anguinē eius de manu tua requirā. Nec de p̄ria p̄t sufficiant in qua proprietas regle bti augustini visa est repugnare. In scđa p̄tvidendū est q̄liter proprietas impugnat̄ p̄ sacraz scripturāz et canones tam antoritatibus q̄ exemplis.

Incipit secunda

B pars huīns tractatus. Eligiosop̄status dicit sanctus Tho. ii. q. q. clxxiiij. est p̄fector p̄sicut epoz. Proba p̄ autoritate salvatoris mat. cit **S**iris p̄fect⁹ esse vēde oīarc̄. Et **L**u. x. Maria optimā p̄ ē elegit Ad vitā eternā in gredi volentib; necessaria sunt p̄cepta. ad p̄fectōem cōsilia. Hoc idē dicit Dion. in. v. et in. vi. caplīs celestī gerarchie. monachos vel theop̄etas. Ldo famulātes p̄fectos vocationis. Cōformit̄ etiā. Paulus ad colos. iiij. Sup̄ oīa caritatem habere. q̄ est vinculū p̄fectōis. Unūq; enī p̄fectū est cū suo p̄iūgunt fini. qntum possibile est. hoc autē est p̄ caritatē. i. Jo. iiiij. Qui manet in caritate in deo manet et deus in eo. Et Dion. de diuinis nob̄. Extasim est faciēs diuin⁹ amor. trāponēs totaliter amantē in amatū. sane tm̄ intelligē. dū. Totū enī p̄fectū totalitate diligibilis nō diligit nisi a seipso deus totalitate dili gētis anime nisi a beatis. hoc est toto affe ctu. semp̄ in deū tendere. sed bñ totalitate viatoris q̄ in affectu nihil bñ non solū res pugnans caritati. qđ est peccatum. qm̄ hoc etiā incipientib; pficientib; cōuenit. sed

Pars Secunda

25

et si impeditiuū eius ut sunt sollicitudo. ci
ra opalium. possessioēes. diuitie. propria vo
luntas. cōingium. et bmoī que ab̄jciuntur
religionis voto. Nam teste Augustino ve
nenu caritatis est cupiditas. Hinc in col
larōnib^z patrū in q̄ abbas Doyles Jeu
nia. vigilie. meditatio scripturaꝝ. nuditas
et priuatio facultatū. nō pfectio sed perse
ctiōis instrumēta sunt. nec in iſis pſiſtis
discipline ſimis. ſed p illa deuenit ad fine.
quia nō om̄is religiosus pfectus eſt. ſed tñ
pfectū haber statū. Precepta remouēt
que caritati ſunt contraria. cōſilia autē im
pedimenta actus eī. Dicit aug. in enchiridion.
Quocunq̄ mandat de quoꝝ vnū eſt
nō mechaberis et quecunq̄ nō iubet ſz am
monet potiꝝ consilio. quoꝝ vnū eſt. bonū
homini mulierē nō tangere tūc recte fuūt.
cū ad charitatē ordinant. qz moꝝ vniq̄ q̄s
deo. i. ad Thimo. vii. Finis precepti cari
tas. Precepta re ait Hieron. ad demetria
dem virginē. Et prohibitiōes de necessi
tate ſunt ſalutis. vt colere deū et ſabbatuꝝ
nō occidere non mechari. tē. qz mala phi
bentur precipiūt bonag illa. Sed cō
ſilia de concessis ſunt et licitiꝝ. vt eſt liber
tas voluntatis. uſus carnis in cōingio pos
ſeffioneſ et diuine. i. Lorin. vii. De virgi
nibus dñi preceptū nō babeo. consilium
autē do. Ab horū abſtinētia voto ſe aſtrin
git religionis pfectio. quo pfectius yaceſ
deo ad augmentū meritorū victoriā tēta
tionū et maiore vniōne cū deo. Hinc Iſi
do. de ſummo bono recedere in q̄ bonuꝝ
eſt corpe. ſed longe meliꝝ volūtate. Et An
ſelmi in libro de ſimilitudinib^z. ponit de
homine uicerib^z et arenulis pleno. q̄ ſe li
garifacit et ſecet et ſaneſ. Et greg. ſup Eze
chielē. Sicut holocaustū eſt pfectiꝝ legis
ſacrificiū qz totū incendit. ſic q̄ nihil reſer
uant ſed ſentim linguā atq̄ ſubſtantiam
om̄i potēti immolat ſolenni voto. vt deo
totaliter ſe mancipet pfectiore bñt ſtatuz
ciuiſmodi eſt religio. Finis ſiquidē reli
gionis pfectio caritatis cui ſunt impedi
mēta tria. que ab̄jciuntur voto. libras ſui.
poſſeffioneſ et diuitie et carnis volūptates
licite ſecularib^z. et phibit religioſis. qua
tinus p abſtinentiā horū. pmissam opam
dent caritati pfecte. Confirmat id ipm a
ſancto Tho. xvi ſupra. Status in q̄ reli
gionis eſt qdā ex exercituꝝ et disciplina. q̄
ad pfectū itur caritatis. Ad hoc ac neceſſa

riū eſt ab amore mundaliū affectū diuer
tere. ut patrꝝ p aug. li. x. cōfessionū. Din
re amat. inquit. dñe deus q̄cunq̄ pter te
aliquid amat. Et Barth. vi. Nō potestis
deo ſeruirez māmone. Et Jobānes in ca
nonica. Fr̄es nolite diligere mundum tē.
Quoniā qui diligit mūdū nō eſt caritas
dei in eo. Et greg. in omet. Tanto inquit
quiſq̄ min⁹ ſugius diligat q̄ntomaḡ in
ſerius delectat. Amor ergo ſive cōcupiſcē
tia carnis et oculoꝝ et ſupbia vite p̄pedi
unt pfectōem caritatis deiz. p̄imi trahūt
et hominē inſerius. Sed p oppositū pau
pratis votoꝝ. caſtitatis quoq̄ et obedientie
tendit ſurſum in deū. veluti nihil inſer⁹
habens. qd̄ delectet. Pauprare cōmēda
uit xp̄s caput ecclie naſcendo. Lu. v. qm̄
a paupere matre virginē naſcit in ſtabulo
pannis in uoluis. et inclinat in pſepio. In
om̄i deniq̄ vita ſua reducer paupras. Hi
bil possidere in p̄prio cōmendat vetus te
ſtamentū Num. xviiij. Dicit dñs ad aarō
In terra eoz nihil poſſidebitis. nec hēbi
tis partē inter eos. Ego pars et hereditas
tua in medio filioꝝ iſrael. Aimiſ auarus
eſt dicit Augu. cui nō ſufficit de. Et hie
ro. Dñs cum iſtis inſimis pars fieri dedi
gnat. Et amb. Di apti ſunt ad regnū celo
rū. qui nullis cupiditatib^z occupant. ſed
ad futura feſtinant. pmissa rite celeſtis. Et
grego. Illic cupit anim⁹ aſſiſterebi ſe ſpe
ret ſine fine gaudere. Et ad magna p̄mia
pueniri nō poſteſt. niſi p magnos labores
Si ppter te dñs ſue renūciat marri. cū di
cit Que eſt mater mea et q̄ ſunt frātres mei
Cur tu dño tuo cupis anteſerti? Unū iuſ
ueni querēti quo pacto vitā haberet eternā.
Respondit veritas. Si vis in q̄ ad vi
tam ingredi ſerua mādata. Rursus dicere
inuene. Nec om̄ia ſeci a inuēture. Adiecit
Si vis pfectus eſſe vade et vendē om̄ia q̄
habes. et da paupibus et ſequere me. Hoc
ſummo ge clauſtralib^z notandū. Non enī
ait domin⁹ manduca. quiesce. dormi. frue
re deliciis et honorib^z mundi. theſauros
habeto. vasa argentea. iocalia et cetera. ſed
dicit vendē om̄ia. non partē ſicut Anani
as et ſaphira. ſed om̄ia tua ſupple. que ba
bes iusto titulo. Nec ait da proctimis. ſed
paupibus. Nec attendendū dicit august.
quib^z monasterijs aut indigētibus hoc fe
cerſ. quoniā om̄i christianoꝝ p̄ſyna pub
lica eſt. Audiant paupes et letētur. que ſit

Contra proprietarios

paris hereditatis eorum. Beati inquit xp̄s paupes quoniam ipsoꝝ est regnum celorum. Ecōtra paulus ad Thimo. vi. Radix inquit oī malorum cupiditas. Hac cupidita te plus bñdi q̄ opus est. fm glosam magistrorum. et diabolus cecidit de celo in infernum et parētes nostri primi de paradiſo in exilium. In greco autē habet radix oī malorum philaruria. i. amor pecunie. Scribit etiā Eccl. x. Amor nihil est scelestius. Et apłs vbi supra. Quā quidā inquit appetentes errauerūt oīno a fide xp̄m deserentes. q̄r in duob⁹ locis nō potest affect⁹ nos. ster partiri desideriū suū. Brewiter diuerſ⁹ in locis sacra scriptura laudat et approbat voluntariā paupertatem. In religione ergo que est dom⁹ dei abiiciēda est oīs negocia tioꝝ et proprietatis possessio. Non sit inq̄t Hieron. in domo orōnis. negotiatio. nō possessionū amor. nō cupiditas. ne ingrediat̄ Jesus iratus speluncā latronū. et mēs subuerter rendentū in hora nouissima mortis. Multi inq̄t Origenes sunt in domo dei que est ecclesia non spūaliter ut p̄misérūt viuentes. sed carnalr magis. videntes et emendētes. q̄ rarius orōi debite vacat secularib⁹ intenti et dediti negotiis.

Hactenus. prietas collisa lapidib⁹ sa cre scripture. sup̄est ea p̄ canones sacros impugnare. extollēdo voluntariā paupertatem. Clemēs quart⁹. xij. q. i. dulcissimis. et sic dicit. Lōis vita oībus est necessaria fratres. maxime his q̄ deo irreprehēsibiliter cupiunt militare. et vitā apostolorum imitari. Lōis enī vsus omniū que in mundo sunt oībus esse debuit. sed p̄ iniq̄sates alius dixit hoc esse suū. alius istd. et sic inter mortales ora ē dissensio. Deniq̄s grecorū quidā sapientissimus omnia cōmunia esse amicorū dixit. Et sicut aer ait. aut lux solis diuidi nō potest aut mediari. ita nec cetera quecūq̄ cōmunia/que data sunt oībus ex natura. Propter quod dñs ait per prophetā. Ecce q̄s bonūt q̄s iocundū habitate fratres in vnū. Et apostoli cōmune in vnū duxerūt vitam. Qm̄ ut in eoꝝ actib⁹ dicis. multitudinis credentiū erat corvnū et aniarva. nec quisq̄ aliquid dicebat suū. nec erat egens inter eos. Omnes q̄ domos vel agros possidebāt. venditis illis offerebāt precium ante pedes apostolorum. sicut quidā vestrū cognoverūt et viderunt nobiscū. Ananias autē vir austere et Sa-

pbira vox eius q̄r mentiti sunt nobis p̄tib⁹ co:ruerūt. Sequitur Quapropter vobis cauenda mandam⁹ et vobis obedire p̄cipim⁹ doctrinis apłorū et exemplis ut ab apostolicis regulis nō discedatis. sed cō munēvitā ducentes adimplere satagatis

Ibidē statim allegatur post. Hieroni. ad nepotianū. Clericus interpt̄s vocabulum suū et esse nitat quod dicit. Cleros grece sors est latine. q̄r dñs pars ei⁹ et de sorte dñi sunt. Talis ergo esse debet ut possidea tur a dñō et possideat ipse dñm. Q̄ si quip̄ piā preter dñm possideat pars ei⁹ non erit dñs. verbi gratia si aurū. si sup̄pellecile/ cum istis nō dignat dñs fieri p̄s ei⁹ Hinc leuita nō accepit partē in terra sicut ceteri retrib⁹. Ambrosi consequēter de fuga seculi. hoc in loco inducit. Lui ait. portio est deus. nihil curare debet nisi deū. ne alterius necessitate et solicitudine impiediat.

August. in eodē loco. Holoꝝ. Due res in vobis pollere dñt. cōscia scz et fama. Lōis sciētia est necessaria tibi. fama primo tuo. Sequitur paulopost. Nulli licet in societas te nostra aliqd babere p̄priū. Et si qui habuerint faciūt qđ nō licet. Sequitur. Qui habent p̄priū vel haberet volūt aut de p̄prio vivere cōtra p̄ceptū. nō mecum manebūt in sociale vitam. Malo habere claudos et plāgēre mortuos. Ex concilio laterani. extra. c. h. de statu monachorū. Monachi nō precio recipiant in monasterio. nec p̄mittant habere peculiu. Peculiu habere et dicit magister Herard⁹ magna in tractatu de p̄prietate monachorū non est habere principale dominiū in re ipsa. sed vt seru⁹ sub dñō. sub patre fili⁹. sub abbate monachus. et licetia ipsoꝝ sub qb⁹ sunt. Et in hoc nunq̄ monachis cōcedit fm̄ glo. In no. qui est lucerna iuris. nisi p̄ adiūcta ad ministratiōne. vt si fuerit vestiari elemosinarius vel thesaurari⁹. vel hm̄i cōmune babēs officiū. deseruiens vtilitati cōmuni ecclesie. vt fidelis sit et prudens dispensator nō querēs que sua sunt. sed que oīm. Qui autē peculiu habuerit nisi ab abbate fuerit ei pro iniūcta administratiōe p̄missum. a cōmuniōne p̄met altaris. Et qui in extremis cū peculio fuerit iniūctus. et digne nō penituerit. nec oblatio pro eo fiat nec inter fratres habeat sepulturā. Quod de synesis religiosis precipim⁹ obserua. Abbas autē qui diligēter ista non caue-

rit officiū sui iacturam nonerit se incursum.
Consequenter Clemens tertius paulo post super quodam canonico regulari qui in articulo mortis agens licet a priore suo monitus propriū quod circa regulā latenter habuerat noluit resignare et sic diem clausit et fuit inter fratres traditus sepulture. Et infra Inquisitioni tue respondemus quod ille canonicus non tantum fuerat propria sepultura priuadus. verum etiam si sine matre scādalo fieri potuit de ipsa prouici dignus est ecclesia. Item ibidē. Innocentius tertius abbatī et conuentui sub lateū. Cum ad monasterium. tē. firmiter inhibemus ne quis decetero monachorū lineis causmis viras. Prohibemus districte sub arte statō diuini iudicij ne quis monachorū propriū aliqd possideat sed si quis aliqd propriū habet ratione incontinenti resignet. Et infra. Si proprietas. tē. apud quenq; inuitea fuerit in morte. ipsa cuius eo in signū pditionis extra monasterii in sterquilino sub terret. sicut et beatus gregorius in dialogo se narrat felicissime. Unde si quis alio in fuerit destinatus. non presumat illud accipere. sed abbatī aut priori aut cellarario assignetur. Se quis in fine. Nec estimet abbas quod super proprietate posset cū aliquo monacho disp̄sare. Quia abdicatio propteratis. sicut et custodia castitatis adeo sunt annexa regule monachali. ut circa eā nec summi pons fecit possit licentia indulgere. Ex autem votū solenne religionis indisponsabile sit patet Leuitici ultimo. vbi dicitur quod semel sacrificatus est domino non potest ī alios usus comitari. Nec facere potest prelatus quin deo cōsecratus per votū religionis obligetur ad hoc quod votuit. Idem sentit Bernardus. in libro de pcepto et dispensatione. Quicquid ait in spiritualibus in regla est traditū in manu non relinquit abbatū. Et paulo post. Neque enim abbas super regulam est cui semel etiam ipse spontanea professione se subiecit et deuovit. Votum etiā paupertatis indisponsabile ostendit sanctus Thos. sc̄a secundū de quæst. lxxix. Brauius enī ait est quod per inviriū votū fractū. ex eo quod deo soli votum fit et promittit. Juramentū autem deo et hominibus. Secundo qui a votum obligat ex fidelitate reddendi deo promissum. Juramentū vero ex reverentia veritatis que est ipse. Brauior est autem infidelitas quod irreuerentia ergo tē. Et confirmata

tur per eundem in eodem libro in materia de voto. vbi dicitur quod si votum fiat solenne etiam de impossibilibus. verbi gratia p̄e regrinatio egoris. elemosina pauperib;. et huiusmodi. nihilominus debet semper haberi promptitudo voluntatis. quoties occurrat memorie et facere quod in se est. In his etiam que per se mala sunt beneficē nequeunt. dispensatio non cadit secundū Bernardū in epistola ad Adaz monachū et in libro de pcepto et dispensatione. cuiusmodi est habere propriū monacho quod ad non habendum se astrinxit per votum religionis. Propriū inquit possidere homini seculari licitū est. monacho autem purum malum. Nam vbi proprietas ibi singulatitas. ut dicit Bernardus ad Cartusianos. vbi singularitas ibi angulus. vbi angulus ibi sordes. vbi sordes ibi rubigo et diuisio. Benedictus. vñ. Illis inquit quib; incumbit onus de vestiariis. calciamētis. et alijs corporis necessariis prouidendi. statuimus ut hoc decēter faciant tempe congruo. iuxta suppetentiā facultatiū et conditionē regionis. Et sequitur modus. Et il lud quod erit dādum singulis canonici pro vestiario. taret in annuali. Non est intelligēda huiusmodi taxa in pecunias dādis cuiilibet singillatim. sed magis sicut licet regule magistro vestiarij qui debet ista prouidere in cōmuni pro omnibus illis in qua quibus incumbit onus de vestiariis. et calciamētis. tē. Nam distributa cuiilibet portione pecunie. ut ista falso opinatur. sequitur quod nulli incumbit onus ista prouidendi in cōmuni pro singulis. Et hoc de anathemate Iherico aliquid cum Achor reseruare. Achor id est peruentus promissum voto. tria de anathemate prohibito contra deum furatur. regulā auream. palliū coccineū. et trecentos argenteos id est propriā voluntatem. carnis voluptatem. et diuitias seculi. Tot enim modis religionis frangitur sacramentū. Sed non est tacenda punitio huic sceleri inflicta. Non enim derelicti sunt filii israel a domino. et prostrati ab hostibus urbis Day. i. a viis cunctis deducti in precipitiū morū. Cum autem fleret Josue stragem illam. ait dominus illi. Peccauit populus israel. et prevaricatus est pactum meū tulerunt quod de anathemate. et furati sunt et mentiti. et abscondērūt intervasa sua. nec

Contra proprietarios

poterit stare ante hostes suos. quia pollitus est. Et non erovltra vobiscū donec cōteratis virū qui hui sceleris reus est. In q̄ innuīs q̄ dñs in totā eccliam irascit propter vnu proprietariū. vt dicit autor summe vitorū. propterea plequend' est talis ne propter vnu ceteri patiant omnes. Qm̄ vt ait apłs ad Rho. i. Qui talia agū scelerū supple prius e. uerata digni sunt morte. Non solū qui faciūt sed q̄ cōsentīt faciētibꝫ. lxxviii. di. dicit. Symachus papa in decretis. Nō est grandis differētia an le tum inferas vel admittas. Et Innocent⁹ ibidē. Error cui nō resistit approbāt. Pius enī papa. Quid pdest suo errore non pollui. qui cōsensum prestāt errāti. Et ambrosius in libro de patientia inq̄t. Qui a socio si p̄t iniuriā nō repellit. tātus in viatio est q̄ ille q̄ facit. O formidanda sentētia religios que sequit. Josue. vii. Anathema. i. p̄prietas in medio israel est id est contemplatiōnꝫ. Non poterit stare corā hostibus tuis. donec cōterat qui cōtaminatus est hoc scelere. tc. Seq̄tur in fine capituli. Et lapidauit Achor/ omnis multitudine filiorū israel. et cuncta que cōtulerat de anathemate igne cōsumpta sunt. Postius p̄prietarius in seculo cōterat lapidibus correctōis. et cremefacibꝫ charitatis et zeli dei q̄ post mortē supplicijs dissimulando depūteſt eternis. Scribit ad pos-

positū scđo Dachab. xii. q̄ cū corpora que ceciderat in bello cōtra Horgiā ydumeuz post diē septimū Judas pararet sepelire/ inuenit sub tunicis occisoruz de denarijs idolorū. qui apđ Ianiā ceperat cōtra legē et eos cōperit corruisse ob hanc cāz. Hier go iudeis viris popularibꝫ tam grauis vltio cōtigit pro acceptis semel et retētis cōtra legē eoꝫ denarijs. quid pfectis viris si et trāgredione votoꝫ solenniū. nec semel sed p̄ totā ritam eorū. Apostasia quedā est dicit autor summe vitorū p̄prietas monachoꝫ maior/ q̄ relinq̄re habitū aut exire metas ecclie preter plati licentia / q̄ paupr̄as voluntaria magis est de substancia religionis q̄ habitus. Religio enī ordinat ad pfectōem caritatis. que est amor dei vsq̄ ad cōtempnū sui. Habere ergo p̄priū vt dicit scđus Thom. ii. ii. q. clxxvi. arg. vii. repugnat pfectōni religionis. Volumptaria paupr̄as pacis est fundamētū vt dicit aug. in li. xix. de ciuitate dei. Inter fra-

tres inquit cōcors et amica consonātia caritatis fraterne. cū nihil habet vñ qđ non omnes. Et contrario inter proprietarios rite quotidiane. inuidie. susurratio. detractio. nulla pat. nulla caritas. nulla sal. opiniones et brige. adeo vt quicqđ placervni displicet alteri. Hinc scissure et discordie. inequalitates inhabitu et vicetu. hic abiecte. hic curiose induit. hic ut dñs. ille ut seru. hic v̄t pater. ille v̄t diues incedit. hic esurit ille ebrius est. hic aurū cōtra rotum possidet. ille debitis multis obligat. et oīa dilapidat et expēdit. Et sic fraudat intētio fundatorꝫ. cōtemnit ecclesie institutio. vilipēditur euangelica instructio. negligit propria salus. et lumē pfecte religionis quoniam in ecclia radians pro maiori parte modernis t̄pibꝫ prochdolor obscuratur ne dicam extinguit. Et hec de secundo membro dicta sunt.

Incipit tertia pars

Seuimus tractatus.
Ecclissis vñcūq̄ telis duobꝫ exp̄bra retrahuntur. inculti q̄ exp̄osceret ordo et dignitas materie. superest accedere ad tertium. q̄ p̄ viribꝫ reuellede sunt p̄prietariorū obiectōes. Pr̄to si qđē loco qđdā palli amēto fallere vident. dicētes vestiarū nō esse p̄priū. s̄z magis p̄curatio. qđ abusio est noīs. Nā p̄curare ē curare p̄ alīs p̄prietatiꝫ autē p̄ se solo curat. Itē p̄curator vestiarū p̄ regulā dicētē cōis p̄ oībꝫ. isti autē p̄ se tm̄. In q̄ h̄riant regle necnōt voto paupertatis. In deut. xxiij. ca. scribit. Lū vñ vñ ueris dño deo. tardabis reddere. q̄z reuictus illi dño. Et iu. Si morat furis reddere imputavit ubi in p̄cīm. Et paulo post. Qđ semel egressuž ē de labijs tuis obficiabis et facies sic p̄misisti dño. Et malach. i. Ad vos o sacerdotes q̄ despici. tc. Et infra. Et offertis sup altare meū panē polluti. Et paulo post. Non est mihi voluntas in vobis. dicit dñs exercitū. et munus nō suscipiam de manu vestrā. Seq̄t in fine. Maledictus dolosus q̄ b̄z in grege suo masculū et vñz faciēs immolabit debile animal. Masculū vñvit dño regularis cum paupr̄ate desponsauit. sed debile reddit q̄ adhuc seruāt propriū. Irridere ne est augustinū pairē dicētē in exordio r̄ gule. Hec sunt q̄. et vt obseruitis p̄cipim̄. tc. Et seq̄t. Et nō dicatis aliquid

Pars Tertia

23

A propriū. Secūdo obijcūt consuetudi nē tanto tpe, et a psonis tam discretis et eruditis et in tot monasterijs obfuerat. Quibus m̄det regula iuris dicēs. q̄ possessor male fidei nullo tpe p̄scribit. Et augu. in enchoridion. lxxvi. Nostris ait t̄pib⁹ multa mala ita in aptam cōsuetudinē deuenere runt. vt aur parua, aut nulla esse credātur que magna atq; horrenda sunt. vsgadeo ut nō solū nō occultanda. reꝝ etiā predi canda et diffamāda videātur. Item idē sup illud ad gal. Tmeo ne forte sine causa la borauerim in vobis. exclamare inq; t̄pul sus sum. Ue peccatis hoīm. q̄r sola iusta exhorrescam⁹. Usitata vero pro q̄b ablu endis filii dei sanguis effusus est. quāuis tam magna sint vt oīno claudi cōtra se regnū dei faciat. sepevidendo oīno tolerare et sepe tolerādo etiā facere cogimur. Tē in sermone q̄rte dñice aduētus. Nolite inquit p̄ctā contēnere in q̄b forte iā cōsuetudinē fecistis. Om̄ne enī p̄ctm̄ cōsuetudine vilescit. et fit hoī quasi nullū. Ilico vt ob duruit iā dolorē pdidit. et putre est nec ampli⁹ dolet. qd autē nō dolet nō pro sano habendū est. sed magis pro mortuo cōpitā dum. Cū vlcis pungit et dolet. aut sanuz est aut adhuc spem b; sanitatis. Cū autē pungit et nō dolet p̄ mortuo hñdum est. et de corpe p̄cidendū. Dicant igit̄ proprietas defensores q̄venerūt pauprētē an cōsuetudo ista eos excuseret. S; dicēt forte q̄ papav̄ ecclia cū eis sup hoc dispēsatit. Audiāt papā Innocentij exp̄sse dicētē. Abdicatio inq; properatis. sicut r̄cūstos dia castitatis adeo est annera regule monachali. vt nec summ⁹ pontifex possit circa eā dispensare. ergo a fortiori nec generale capitulū ordīs. nec abbas p̄ indulgeri. centiā. cū papalis p̄tās excedat oēm potestate inferiorū post xp̄m. vt habeat dīl. xcij. ciprian⁹. xij. nō dec̄. Q̄ autē votū hoc nō seruetur multis in locis. a plib⁹ annis et magnis viris nō excusat. s; magis aggrauat. Inoleuit autē hoc ex negligentia platorū in salutis eoz piculū. libil magis dis sonū rōi q̄shabitu ordinis gerere exterius in oculis hoīm et statū pfectiōis simulare inter⁹ autē vota saluti necessaria infringe re. Rōnalis est cōis cōsuetudo que a iure approbat dicit Joh. in summa cōfess. li. q̄ti. vi. Et quā romana ecclia seruat. aut p̄cipit seruandā. Irronabilis p̄tē vel iniq

non p̄scribit. Innocentij dicit. q̄ rōnabil illa dicitur q̄ nō obuiat canonicis institutis. aut quā ius sustinet. Irronabilis ac que cōtra canonū instituta et a iure iprobat. cuiusmodi est properas inter religiosos. At enī Greg. cūdā ep̄o. Si cōsuetudinē opponis. tibi est aduertendū. q̄ dñs dicit in euāgeliō Joh. xiiij. Ego sum veritas. Nō ait. ego sum cōsuetudo. Qm̄ Lipani martiris sentētia est. q̄ q̄libet cōsuetudo quātauis retustate vulgata. sp̄ est veritati postponēda. v̄slus oīs veritati ūrius abolēdus est. Cōsuetudo q̄z sine veritate retulsa est detestabilis erroꝝ. Frustra ergo. tū hic abusus proprietatis. euāgeliōrū. canonū et sc̄tōꝝ patrū autoritatibus reprobāt. cōsuetudo dicis. sed magis usitata culpa debet vocari. q̄ obligat mente pondere suo vt ait greg. in quarto moralū. vt nequaq; etiā surgere possit cuī velit. et q̄t viciis frequētatis praeve astringit. q̄si tot vincillis in mēte sua colligat. Scribit quoq; Hiero. ad Lelantiā. Asperā inquit insuauē fecit nobis virtutū viā longa cōsuetudo peccādi. Nid. etiā in li. soli loquioꝝ p̄tō P̄rauus inq; v̄tēv̄sus aboleri difficulter p̄t. et assidua cōsuetudine vivit in naturā couertit. Anim⁹ scelerib⁹ irrexit v̄tē diuelli p̄t dicit Beda. in li. de templo salomonis. Non est p̄t labor a cōsuetudine sese pestifera reuocare. Inanis ergo est hec excusatio in p̄ctis. et fruola q̄ p̄tendit propter cōsuetudinē malā. q̄si dice ret. q̄ abolita sunt p̄cepta legis. q̄r iā a maiori p̄tē hoīm nō seruant. et q̄r nō suare ea a lōgo est cōsuetū. Tertio obijcūt properatis defensores. q̄ in capitulis eoz de hñmōi p̄prietatē v̄su dispensatū est vsgadeo q̄ apli⁹ nō sit timidū. Pace salua dicētū. vt dictū ē supra. et allegatuꝝ p̄decretale. Innocentij. iij. extra de sta. mo. cū ad monasteriū. Q̄ votū paupertatē adeo annexū est regle monachali. vt nō estimet abbas q̄ sup hñdā p̄prietate possit cuī ali quo dispensare. imo nec summ⁹ pontifer. Idem dicit sc̄tū Tho. in. ii. ii. q. lxxvij. de voto solenni. q̄ est indisponsabile. Cōformiter ad decretale. quoniā min⁹ est cōmutare votū q̄ absoluere vel dispensare. Sed aīal deo votū cōmutari nō p̄t Leni. xxvij. Sanctū erit inq; līra et cōmutari nō poterit propter meli⁹ aut pei⁹. Cāz assignat doctor sancti. Quoniā moxybi v̄ouebat

Contra proprietarios

deo. sanctū reputabat/ quasi dīnino cul-
tui mācipatū. Sicut nec modo calix aut
alia res cōsecrata deo posset cōmutari in
meli? aut peius. Si ergo nō p̄t summ̄ p̄o-
tifex sanctificatiōem rei inaīate tollere. vt
lapidis altaris calicis. aut vestimentozū.
ergo multomin⁹ ab hōe deo sanctificato
pervotū solēne religionis Ideo facere nō
potest papa q̄ religiōis pfessione sc̄iſi-
catus est deo. nō teneat tribus essentiali-
bus votis q̄dū stat in religione. Rur-
sus q̄z votū est p̄missio deo facta dicit san-
ctus Tho. z nō reddere deo votū. sp̄es q̄z
dam infidelitatis est/q̄ sub dispensatōne
nō cadit. Et sicut nō p̄t abbas precipere
re malū suo monacho/ vt dicit idē sanct⁹
sc̄do sc̄de in materia devoto: ita bonū deo
debitū nō p̄t phibere. Et in manifest⁹ ma-
lis dispensatio nō excusat a culpa. Hinc
sc̄tus Bern⁹. in li. de p̄cepto z dispensatōne
dicit. In p̄ semalīs nō cadi dispensatio/ z
que bñ fieri nō p̄nt. cuiusmōi est h̄e pro-
priū ei qui omnia abiecit in voto paupertatis.
Hoc inq̄t Bern⁹. ad adā monachū secula-
ri. p̄priū possidere licitū est. monacho vero
purū malū. Deniq̄ si dispensatū est iu-
re aut facto. nō deberet hoc votū exigia p̄/
fitētib⁹ nec p̄mitti in regula. Dicit quoq̄
Bern⁹. in li. de p̄cepto z dispensatōne. q̄ q̄c
quid in regula traditur. in manu nō relin-
quif abbatis. Nec abbas supra regulaz
est. cui semel ipse sese sp̄otanea pfessione
subiecit. Quarto obiectū z dicūt q̄ tra-
ditio illa clauī excusat que fieri solet q̄lī/
bet anno in manu supioris. Istud repu-
gnat obiectōni precedēti. Nā si dispensa-
tū est de hoc p̄petratris voto/ vt obiectio p̄/
cedens p̄tendit. frustra est clavis tradēda
abbati in signū p̄sensus. Est etiā p̄tra de/
cretalē sepius allegatā. que votū indispen-
sabile ponit paupertatis sicutz castitas. Er-
go sicut abbas nō posset disp̄essare de for-
nicatōne. ita neq̄ de possessione in p̄prio
nisi dūtaxat in cōi. ratōe alicui⁹ āministra-
tōis vel officij. z nō p̄vestiaro vel necessi-
tate singulari. Tēste decretali ex cōilio la-
teranēsi extra de statu monachoz que ait
Monachi prece nō recipian⁹ nec peculi-
um habere p̄mittant⁹. Peculiū lōge min⁹
est q̄z p̄priū. qz fm iura q̄ res h̄n̄t in pecu-
lio nō h̄n̄t plenū aut principale dominii
sibi. s̄z suo supiori. vt seru⁹ sub dño. filius
sub parentib⁹. z monach⁹ sub abbate. sed ex-

coz sub q̄bz sunt licētia. p̄ tēpe p̄mutādi.
vendendi. zc. Et hec potētia nō est libera
sed limitata z subiecta. z tñ p̄ciliū. Latera-
nen⁹. hoc. phib⁹ monachis. a fortiori ergo
propriū. Obiectio ergo p̄dicta abusus ē:
z irridere dēū qui tñ nō irridet vt ait apo-
stol⁹ ad Gal. vi. Solū ergo licitū est illis
z p̄missum claves abbati vel supiori refer-
re/ qui h̄n̄t ammistrationē. vt magister ve-
stiar⁹. thesaurari⁹. cellarari⁹. aut elemosy/
narius. in signū subiectōis z āministratō-
nis. Dēndosa quoq̄ est. z delusoria ve-
ritatis p̄tense. clauē abbati referre. qz cla-
uem referunt. sed retinēt oper⁹ affectu. que
sunt sub clauē reclusa. Duo sunt inq̄t. Hu-
go de san. vīct. que relinq̄re oportet p̄pter
dēū. Facultas retinēdi quicq̄ p̄priū. z vo-
luntas h̄n̄di. Et tñ tradēdo clauē neutrū
relinq̄tur hor⁹. Dic q̄so defensor⁹ p̄pria-
tatis/ qđ tuū in cista. tuū est an nō: Tu-
um dicere vetat regula in p̄cipio. Nemo
inq̄ens dicat aliquid p̄priū. Ergo tuū nō est
sed omniū. nec tibi seruare debes/ aut in-
vsum accipe qđ tuū nō est. Quid ergo cu-
stodis nō tuū? Repone. repone in cōi qđ
tuū non est sed oīm in cōi. neq̄ clauē refe-
ras/ q̄ clauē habere nō debes. Quinto
obiectū defensores p̄petratatis dicētes nō
esse propriū. p̄ hoc q̄ ad nutū manz abba-
tis quoties zolet reuocare. Cōtra hos iaz
in parte respōsum est supra. Prīo. qz neq̄
religiosus retinere potest peculiū/ aut ser-
uare nisi pro āministratōne officij nec ab-
bas p̄t disp̄essare. Sc̄do qz nec abbas est
supra regulā que hoc phibet. s̄z regule ob-
ligatus z subditus. vt dicit Bern⁹. in li. de
prec⁹. z dispenſ⁹. Fallit ergo z q̄ retinet pe-
culiū. z plat⁹ q̄ cōsensit. nisi p̄ administratōne
Fera seuior est leone prophetas. maxime si
hypocrisi cōmisceat. Simulata enī equi-
tas duplex est iniqtas. dicit aug. sup psal.
lxvi. Dupli grad⁹ via dicit Grego. qz
corp⁹ exteri⁹ s̄z p̄ amorē glorie mūdo viuit
Et cōtra phibitionē Moysi induit vestē
cōtexta ex linor lana. Deu. xxiij. Per lanā
simplicitas. p̄ linū subtilitas subdola in-
telligit. Linū celat inter⁹. lanā exterius
oīt. Nulla res inq̄t Chrys. sup Nath.
sic exterminat sicut simulatio. Nā maluz
sub sp̄e boni celatū nō cauetur dū non co-
gnoscit. Huiusmodi est proprietarius. q̄
propriū excusat palliat p̄ abbatis licētia
Non habeo inq̄t. non possideo. s̄z abbas

Tmens et tamē p̄tra abbatis voluntatem si
forsan p̄ communī necessitate fratrū sciret ab
batem recepturꝝ q̄ possidet. absconderet.
Aut si bono modo nō poss̄. inutilis expo
neret. **S**exto obiectū dicētes. p̄ priuꝝ nō
esse aliquid custodire p̄ necessitatibꝝ secretis
et portissime infirmiratis. **Q**uos brūs Au
gustin⁹ fundit in eo q̄ talibꝝ prouidere n̄
neglectit in regula cum dicit. **E**grotantiuꝝ
cura siue post egritudinē reficiendorꝝ siue
imbecillitate laborantiuꝝ aliqua aut febris
bus vni alicui debet inungiri. vt de cellario
petat qđ cuiq̄ opus esse p̄ specterit. **S**iue
aut qui cellario siue qui vestibꝝ aut codici
bus preponuntur sine murmure seruant
fratribus suis. **I**ncidis ergo in alteꝝ laqꝝ
rum. quia vel patrē Augustinū. corrigis/
qđ si non sufficiēter prouiderit necessitatibꝝ
singulorum/ aut de fidelitate diffidis fra
trum dubitās ne circa egrotatēs faciant de
bitum suum. val quod verisimili⁹ dete so
lum cogitas/cui parū aut nihil cure est de
ceteris. dūmodo tuipe prouisus es.
Audeo dicere q̄ obiectio p̄dicta officit ea
parte vnde sanare putat. **Q**uoniam si pauc
pertatis obseruaretur votū inter fratres lō
ge feruidior arderet caritas fraterna/ et cura
atq̄ sollicitudo maior esset infirmorꝝ/ pie
tas intimior/ et visitatio cordialior/ quoni
am tūc vno infirmatē oēs infirmarentur.
Juxta illud. *ij. Coz. ij.* **S**i patif rnuꝝ mē
brum compatiuntur tē. **S**i propria nul
la essent/ nemo alium expectaret ad iuuanc
dum et succurrendum fratri infirmati. **F**le
mo dicere hic qui infirmatur satis habet.
vnde medicos babeat et custodes. **T**unc
quisq; succurrendo fratri exemplum daret
quomodo vellit sibi in simili casu succurri

Ve
res proprietatis/ dicentes necessarium pro
priū festiuadis et suscipēdis amicis
Respondē eis. q̄ ad hoc est in ordine Au
gustini hospitalitas instituta. et prouidus
frater eloquens/ et discretus est eligendus/
qui sciat amicos et benefactores ecclesie be
nigne suscipere/ fm facultatum possibilita
tem. iuxta doctrinam Pauli ad *Heb. viij.*
Laritas fraternitatis inquit maneat in ro
bis et hospitalitatis nolite obliuisci. **Q**uia
per hāc qđam placuerit tē. **N**ec multū vti
lis religiosis p̄uersatō frequēs amicoꝝ car
naliū/ q̄ reliquerūt mundū. **P**ropter quod
ait Aug⁹. filiis suis in regula circa finem.

Nō carnalis sed spūalis sit inter vos dile
ctio. **Q**uapropter vero religioso cui mūdus
crucifixus est. nō multū affectāda est carna
liū. p̄ in quoꝝ visitatio. **P**ia qui de terra est
de terra loquit̄. **T**ractantq; fabrilia fabri.
Que omnia vetis religiosis sunt sagienda.
imo veri⁹ abomināda. **Q**ui nō relinqt in
q̄t xp̄s p̄rem et m̄rem tē. nō p̄t me⁹ esse di
scipulus. **O**ctauo obiectū/ q̄ paucioribꝝ¹
expens⁹ ecclie. puidetur d̄ vestiario/ dā
do cūlibꝝ portionē pecunie q̄s in cōmuni.
Doc nō est verū. **E**sto tñ q̄ ita sit. tñ p̄pter
hoc pale cōmodū paruū/ nō est frangēduꝝ
votū. **Q**uia nō sunt facienda mala vt veni
ant bona. ad *Romañ. iiiij.* **P**reposter⁹ ordo
vota postponere p̄o lucro. solem & mibꝝ
nocte lucentibꝝ. aurū et gemmas carbonibꝝ.
Apponere ditias et spalia bona bonis ani
me. absurdū est et ordinē puertere ergo tē.
Nono obiectū dicentes minorē occupa
tionē fratruꝝ esse dare vnicuꝝ sūmaz pecu
nie p̄ vestiario. **C**ū reuerētia dicentuz. nō
est ita. imo paucior est occupatio vni⁹ aut
duoꝝ/ q̄ omniū i officio vestiarū. **H**oc cu
am p̄sonat dicto phi. **F**rustra fieri per plu
ra qđ p̄ pauciora. **I**n vnitate siqdē eq̄li
tas ē caritas. pax cōcordia. et qđ sup oē bo
nū est deus. **I**n pluralitate aut singulari
tas. diuisio. innidia. rixa. supbia. et oīs ma
li fomentū. **E**t p̄cessō adhuc/ q̄q̄ ita non ē
q̄ occupatio maior adesset in cōi vestiario
pūiso p̄ vnuꝝ aut duos/ q̄ p̄ omnes singilla
tim in p̄prio. nihilomin⁹ tñ min⁹ malū est
occupatio/ q̄ voti trāgressio/ et regule cui⁹
modi est p̄prietas. **I**tē nō min⁹ abūrata ē
p̄prietas in vestiario/ q̄ in cellerario/ p̄ re
gulā. **E**rgo si p̄ cellario vnuꝝ solus ipēdī
quare etiam vnuꝝ an duo p̄ vestiario non
sufficiūt/ vt obseruet regla q̄ hoc tories in
bet fieri. nā negari nō p̄t qn occupatio v
nius aut duorum minorē sit/ q̄ omniū fra
trū. **E**t sic retorquet obiectio in confusio
nem obiectū. **D**ecimo et vltimo sub
dunt obiectiones p̄tra voluntariā p̄priet
atem/ quas ponit sanctus Thomas in *iiij.*
p̄tra gētiles. **H**āc siqdē inuadit p̄mo.
Vigilat⁹ heretic⁹/ et quida seq̄ces sui/ n̄ in
telligētes de qđ loquūt̄ neq; q̄ affirmant.
Naturale ē inquiūt cūlibet aiali vt sibi ne
cessaria vite puidet. vñ n̄ qđibꝝ psāni ap
ta ē frugibꝝ et pūsioi ipoꝝ. **F**aciūt h̄ estate
formice et apes vt p̄greget vñ bieme viuāt
Sz bō mltis idiget/ q̄ non sp̄ iueniri p̄nt. g

Cōtra proprietarios

opus est illi pūissone. Secūdo q; p substantiā diuītiaꝝ esse homis cōfirmat. ergo paupertas est cōtra lēgem nature. Naturalit̄ enī diligit vñūquodq; pmauerere/ et id quod necessariū est ad illud. Tertio est homo naturaliter animal sociale ciuile/ vt i libro politicoꝝ Aristotelis dicit. Societas anīe est in mutuo iuuaminez subsidio amicicie q; paupertas implere non p̄t ergo r̄c. Nam per diuītias et facultates liberam⁹ amicos a malis. ergo bone sunt. Quarto paupertas est mala per se. ergo r̄c. Antecedēs pba tur q; est occasio furti. adulatiōis. giuriū. et maloꝝ multorum. Quinto. nam libera litas est virtus que danda tribuit et retinet retinēda. Virtū illi⁹ oppositū in mai⁹ est p digalitas q; omnia largit. virtū autē in mis nus est illiberalitas / que retinet q; danda sunt et dat que retinēda. Et ergo paupertas voluntaria virtū in maius. q; omnia sua lar gitur et nihil retinet p se. Pro solutione dictoꝝ dicit idem sanctus Tho. q; meliora et maxima bona hominis sunt sciētie/ et virtutes. miuima sunt bona fortune extrinse ca. media sunt bona corporis In tantū ergo sunt diuītiae bone. in q̄stum pficiunt ad v̄tutis v̄sum. q; que ad finē s̄nut modū acci pliunt fm exigentia finis. Si vero per v̄sum diuītiaꝝ impeditur virtutis v̄sus. non amplius bona dicenda sunt sed mala. Prop̄ quod dicit. q; bonū est habere diuītias ei q; virtutis ad virtutes. et malū qui p eas retrahit a virtute/nimia sollicitudine vel amore aut elatione. Hinc dicit q; contemplativa vita perfectior est q̄ actiua. quia paucioribus indiger diuītis. actiua vero pluribus

Occupatur autē humana sollicitudo circa tria. Primo circa se. Secūdo circa personas sibi cōiunctas et familiā domumq;. Tertio circa res pcurandas quib; homo i diger ad vite sustentationē. Paupertatis ergo voto abūcitur sollicitudo rei exterioris/ cōsilio diuīne legis Matth. xix. Si vis p fecr̄ esse r̄c. Voto autem cōtinentie abūcitur sollicitudo rei familiaris. Silio scripture sc̄re Lox. vii. Qui sine yrōre est cogitat q; domini sunt. Voto aut̄ obediētie abūcitur sollicitudo sui/ curā ei⁹ cōmittēdo supiori. De breoz vlti. Obedite ppositi⁹ v̄ris et subiace te eis. ipi enī pugilat/ q; rōem reddituri p alabus v̄ris. Est ergo inqt sc̄us Thomas ibidē paupertas laudabilis/ q; liberat a vitiis. q; homies p diuītias iplicant/ vt mente deo liberi⁹ vacet. et q̄sto magis bō p pau

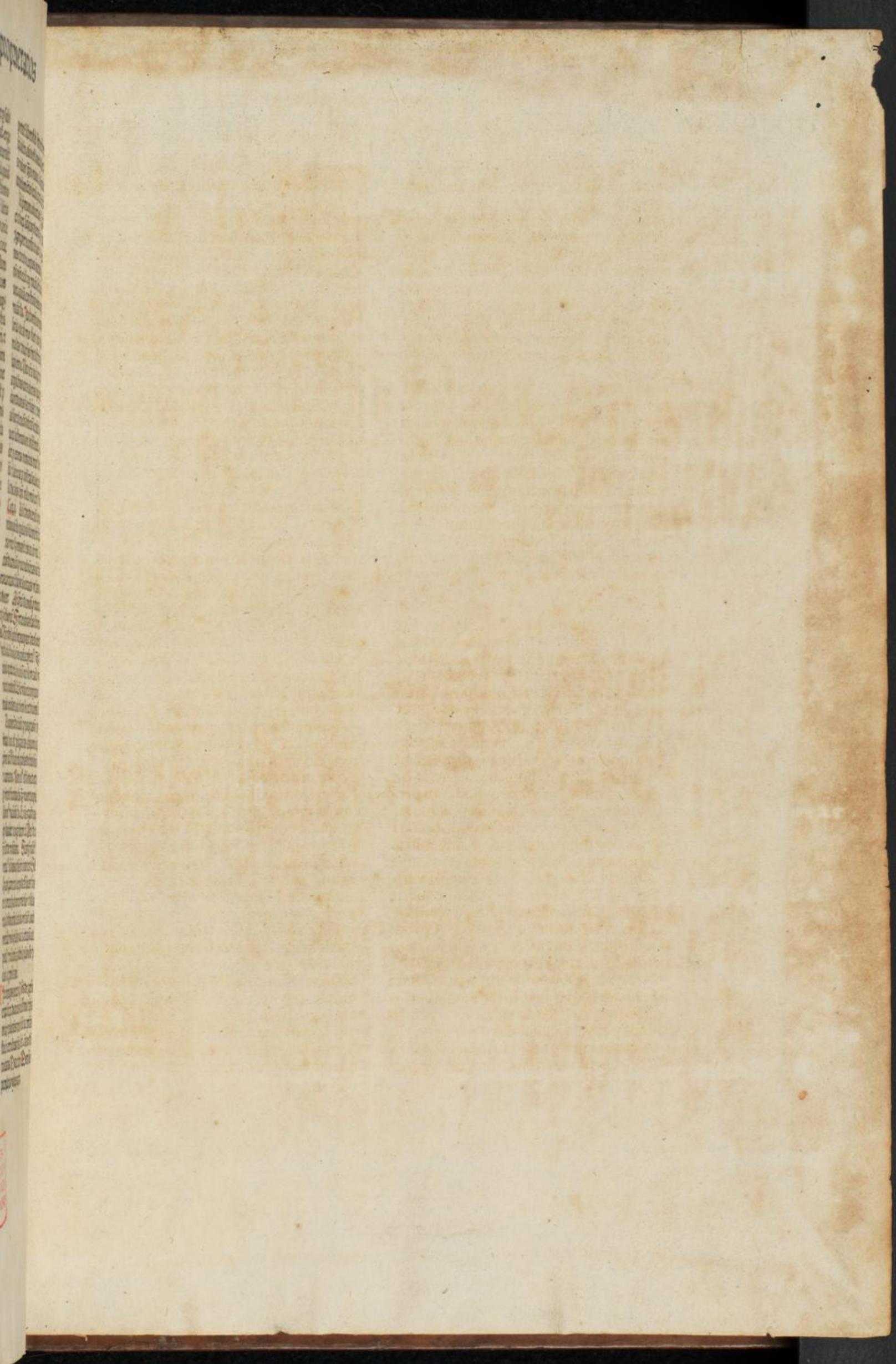
pertatē liberaꝝ ab impedimentis vacandi spūalibꝝ. rāto est laudabilior. Nō dicit rāto melior q̄sto maior. sed q̄sto liberior ē ab impedimentis seculi p̄pediētib; vacare dō

Ad p̄mam obiectionē. Vigilāti⁹ hereti ci et suoꝝ seq̄ciuz dicendū est q; naturale sit p̄gregare necessaria ad vitā. n̄ m̄ op̄t omnes circa hoc opus intendere. q; sicut apes nō oēs eidē op̄i vacat. sed qdā mella pficiunt. quedā constrūt edes. reges autē non vacat istis. Ita homībus multa sunt necessaria/ que ab vno fieri non possunt / sed a multis et diuersis fm distributionē diuīne sapientie. Vita n̄a indiget viris spūalibꝝ a tpalibꝝ curis alienis/ qui p actiuis intēdant diuīnis sacrificiis et p̄templationibꝝ ad sup plendū defecū seculariū/ p̄templatio nō sustentationi insistentiū. Sic ocl's v̄det p ceteris membris/man⁹ defendit oculū/ et laboꝝ at p sustētate alioꝝ mēbroꝝ. et sic de alijs/qm̄ ml̄ta vñū corp⁹/dicit apl's Lox. ii. Ad sc̄dm dicendū q; monachi relinquentē tpalia nō subtrahūt sibi nc̄ca ria vite/s; remanēt eis in cōi vita. Ad tertiu dicendū q; nec relinquentes oia faciūt cōtra caritatē hūane societatis/ vt satis expiētia docet. Ad q̄rtū dicendū q; diuītiae nō sunt p se bonū. S; vt ordinant̄ ad bonum rōis. Unū nihil p̄hibet paupertate meliorem fore/si ad id bonū rōis ordiat pfecti⁹/ q̄s diuītiae/q; extiora/bōa nō sūt/ n̄i ut ad intēriora ordinant̄. Et sic v̄titū ex paupertate orit male ordiata ad rōem/sic ex diuītis silr̄

A quintū dicēdū/q; paupertas n̄ p̄trariat v̄tutis/nec est pdigalitas abūcere oia ppter xp̄m/cū h̄ facil religiosus debito s̄nērōmis et caritatis. Nam pl̄ est se morti exponere p v̄tutē fortitudis q̄s voulere paupertate ppter liberi⁹ vacadū do. Et cū arguit̄ p̄ paupertate q; suadet et cogit furari r̄c. Uerū ē de coata n̄ arde voluntaria. Sileat q̄ vigilāti⁹ heretic⁹ cū suis cōplicibꝝ et fautoribꝝ. Sileat q̄ amō p̄prietarij/eoz q̄s defēsores et fautoribꝝ/ cōuertant̄ q̄s ab errore vie sue/ et soluant vota q̄ distinxerūt labia sua. vt tādē audīt̄ mereāt̄/ vos q̄ reliq̄stis oia r̄c. cētuplū accipier̄/ et ritā etnā possidebūs/ quā nob̄ p̄cedat q̄ pm̄lit amē.

Primaps opeꝝ m̄gr̄ Johis de gerson/ sa cr̄p̄ l̄rāꝝ doctoris resolutissimi/ xp̄ianissimis/ plectēs tractat⁹/ fidē ac p̄tatez eccia sticā cōcētētes/ fuit felicit. anno dñice na tuitatis. Dcccclxxviiij. Densis vero sei p̄tēbris ydus quarto.

3

